

Sygnatura akt II Ca 2431/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Weronika Oklejak (sprawozdawca)
Sędziowie:	SO Joanna Czernecka SR (del.) Anna Kruszewska

Protokolant: protokolant sądowy M. Ł.

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2017 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. Z. (1)

przeciwko B. Z., M. D., L. D. (1), M. M., S. B. (1) i M. B.

o przywrócenie stanu zgodnego z prawem

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Podgórze w Krakowie

z dnia 22 września 2016 r., sygnatura akt I C 1752/15/P

1. oddala apelację;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego B. Z. kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego;
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanych M. D. i L. D. (1) solidarnie kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego;
4. zasądza od powoda na rzecz pozwanych S. B. (1) i M. B. solidarnie kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Joanna Czernecka SSO Weronika Oklejak SSR Anna Kruszewska

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze w Krakowie wyrokiem z dnia 22 września 2016 r., sygn. akt I C 1725/15/P oddalił powództwo w całości (pkt I); zasądził od powoda na rzecz pozwanego B. Z. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt II); zasądził od powoda na rzecz pozwanych M. D. i L. D. (1) kwoty po 30 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt III); zasądził od powoda na rzecz pozwanych S. B. (1) i M. B. kwoty po 30 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt IV). W uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy wskazał, że powód A. Z. (1) w ostatecznie sprecyzowanym żądaniu pozwu domagał się nakazania przywrócenia stanu zgodnego z prawem na części północnej nieruchomości, stanowiącej jego własność, oznaczonej jako działka ewidencyjna nr (...), obręb (...), położonej w K., objętej L. (...) K., a polegającego na: zakazaniu pozwanym M. D. i L. D. (1) wykonywania wszelkich aktów posiadania, w szczególności zaś naruszeń polegających na wchodzeniu, oraniu, uprawie i zbieraniu płodów rolnych z części działki oznaczonej nr (...) obręb (...) położonej w K., a obejmującej prostokąt o wymiarach 32 m długości oraz 8 m szerokości usytuowany na wysokości działki oznaczonej nr (...) oraz polegających na koszeniu, zbieraniu i układaniu trawy z części działki nr (...) obejmującej obszar 14 m szerokości oraz 40 metrów długości rozpoczynający się od 9 - tego metra począwszy od granicy pomiędzy działkami nr (...) w kierunku północnym, aż do granicy z działką nr (...) oraz nakazanie przywrócenia stanu zgodnego z prawem, w ten sposób, że na opisanej jako ostatnia części działki nr (...) wyrównają teren, zasypią powstałe nierówności i usuną furtkę znajdująca się w ogrodzeniu usytuowanym w granicy działek nr (...); zakazaniu pozwanym M. M. i B. Z. wykonywania wszelkich aktów posiadania, w szczególności zaś naruszeń polegających na wchodzeniu, oraniu, uprawie, zbieraniu płodów rolnych, a nadto koszeniu, zbieraniu i układaniu trawy z części działki oznaczonej nr (...) obręb(...) położonej w K., a obejmującej prostokąt o wymiarach 10 m długości oraz 0,70 m szerokości usytuowanego na wysokości granicy działki nr (...) w kierunku południowym oraz nakazanie przywrócenia stanu zgodnego z prawem, w ten sposób, że na opisanej części działki nr (...) wyrównają teren i zasypią powstałe nierówności; zakazania pozwanym S. B. (1) i M. B. wykonywania wszelkich aktów posiadania, w szczególności zaś naruszeń polegających na wchodzeniu i koszeniu własności powoda obejmującej prostokąt o wymiarach 25 m długości oraz 2 m szerokości usytuowany od wysokości garażu znajdującego się na działce (...) w kierunku południowym. Ponadto powód wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu zostało wyjaśnione, że objęta żądaniem nieruchomość stanowiła własność babki powoda zaś po jej śmierci jednym ze współwłaścicieli był jego ojciec, którego powód jest jedynym spadkobiercą. Pozwani natomiast od 2009 r. w sposób nieuprawniony i przy wyraźnym sprzeciwie powoda podejmują działania naruszające przysługujące mu prawo własności przedmiotowej nieruchomości. Pozwana M. M. w odpowiedzi na pozew podniosła, iż nigdy nie korzystała z działki (...), nie stawiała na niej foliowych namiotów jak również nie uprawiała na niej żadnych roślin. Pozwani M. D., L. D. (1), S. B. (2), M. B. i B. Z. wnieśli o oddalenie powództwa i zasądzenie na rzecz każdego z nich kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwani przyznali, że działka nr (...) przylega do nieruchomości stanowiących działki nr (...) położonych w K., obręb (...). Ostatnie z wymienionych nieruchomości nabyte zostały przez poprzedników prawnych pozwanych w drodze zasiedzenia, co potwierdzone zostało nieprawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa — P. w K. I Ns 715/ 15/P. Równocześnie pozwani zaprzeczyli by na działce objętej żądaniem pozwu znajdowały się jakiegokolwiek nieruchomości i obiekty rzekomo przez nich wzniesione. Ponadto zarzucili, iż powód nie udowodnił legitymacji czynnej w procesie. W piśmie z dnia 18 listopada 2015 r. powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, podnosząc, iż swoją legitymację czynną do wytoczenia niniejszego procesu wywodzi z przysługującego mu prawa współwłasności udziału nieruchomości, który przysługiwał jego ojcu, po którym w całości nabył spadek. Powód zwrócił uwagę, iż z udziałem stron postępowania toczy się postępowanie o zasiedzenie pod sygn. I Ns 715/15/P, gdzie legitymacja procesowa powoda nie budziła wątpliwości. W piśmie procesowym z dnia 21 marca 2016 r. pozwani M. D., L. D. (1), S. B. (2), M. B. i B. Z. kategorycznie zaprzeczyli by za wyjątkiem L. D. (1) kiedykolwiek naruszali posiadanie działki nr (...). Co do zaś pozwanego L. D. (1) wyjaśniono, iż w przeszłości wykorzystywał część działki nr (...) rolniczo, lecz w dacie złożenia pozwu działalność taka prowadzona już nie była. Sąd Rejonowy ustalił, że działka ewidencyjna nr (...) o powierzchni 53 a 44 m⁽²⁾, obręb (...) objęta jest wykazem hipotecznym L. (...) K., w którym jako właściciel ujawniona jest babka A. A. Z.. Dotychczas nie przeprowadzono postępowania spadkowego po A. Z. (2), nie został również zarejestrowany akt poświadczenia dziedziczenia po niej. Spadek po A. Z. (3) zmarłym w dniu 15 grudnia 1995 r. nabył w całości syn A. Z. (1) na podstawie testamentu notarialnego z dnia 17 października 1995 r. Wśród właścicieli sąsiednich nieruchomości panowało przekonanie, że działka nr (...) nie ma uregulowanego stanu prawnego

i pozostaje własnością wielu osób. Pismami z dnia 16 listopada 2009 r. A. Z. (1) wezwał B. Z. i M. M. do usunięcia z działki nr (...) namiotu foliowego i wszelkich upraw zaś M. D., L. D. (1), S. B. (1) i M. B. do usunięcia z działki nr (...) wszelkich upraw w terminie 14 dni. Pismem z dnia 24 czerwca 2015 r. A. Z. (1) zawiadomił (...) Komisariat Policji w K. o bezprawnym naruszeniu przez L. D. (1) przysługującego mu prawa własności działki nr (...), obręb (...), a polegającym na koszeniu i zbieraniu trawy, zamontowaniu bramki w ogrodzeniu stanowiącym granicę działki (...), wchodzeniu na jego teren oraz wypuszczaniu hodowanego drobiu. Sąd ustalił, że M. D., S. B. (2), M. B., B. Z. i M. M. nigdy nie użytkowali działki nr (...), obręb (...) położonej w K.. L. D. (1) w latach 1989 - 1993 dzierżawił działkę nr (...), obręb (...) położoną w K. od A. Z. (3). Czynnie uprawiał ją do 2007 r. zaś do lata 2015 r. kosił na niej trawę. Aktualnie działka nr (...) leży odłogiem, jest niezagospodarowana, będąc porośnięta wysoką trawą i samosiejkami drzew i krzewów. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Podgórze w Krakowie z dnia 3 lutego 2016 r. L. D. (1) został uznany winnym wykroczenia polegającego na wielokrotnym wbrew żądaniu osoby uprawnionej nie opuszczeniu działki nr (...) położonej w K. przy ul. (...) od nieustalonego dnia lutego 2015 r. do dnia 15 lipca 2015 r. Nieprawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Podgórze w Krakowie z dnia 12 sierpnia 2015 r. oddalony został wniosek A. Z. (1) o stwierdzenie zasiedzenia działki (...), obręb (...), jednostka ewidencyjna P.. Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o dowody z dokumentów oraz w oparciu o twierdzenia stron, które zostały uznane co do zasady za wiarygodne. Natomiast zdjęcia znajdujące się na kartach od 18 do 23 nie stanowiły podstawy ustaleń faktycznych, ponieważ w ocenie Sądu nie przedstawiały one terenu, którego sprawa dotyczy bądź przedstawiały stan sprzed kilku lat. W oparciu o powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy postanowił oddalić powództwo, przyjmując, że powód nie wykazał zarówno legitymacji czynnej, jak i okoliczności uzasadniających żądanie. Zostało wyjaśnione, iż w związku z podniesieniem zarzutu braku legitymacji czynnej, powód powinien był wykazać przysługujące mu prawo do spadku po A. Z. (2), ujawnionej jako właścicielka nieruchomości objętej pozwem. Stosownie bowiem do treści art.1027 k.c. względem osoby trzeciej, która nie rości sobie prawa do spadku z tytułu dziedziczenia, spadkobierca może udowodnić swoje prawa wynikające z dziedziczenia tylko stwierdzeniem nabycia spadku albo zarejestrowanym aktem poświadczenia dziedziczenia. Natomiast takiego dowodu powód w niniejszym postępowaniu nie przedstawił, a zgodnie z treścią jego zeznań babka miała ośmioro lub dziewięcioro dzieci, a z przeprowadzonego postępowania dowodowego nie wynika czy pozostawiła jakiś testament, jak również czy któryś ze spadkobierców nie odrzucił spadku bądź nie został uznany niegodnym dziedziczenia. W ocenie Sądu Rejonowego trudno było przesądzić, czy w ogóle A. Z. (1) dziedziczył po A. Z. (2). Zostało także wskazane, że powód nie wykazał, aby pozwani wykonywali jakiegokolwiek akty posiadania względem nieruchomości objętej pozwem. Wręcz przeciwnie, ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż pozwani M. D., S. B. (2), M. B., B. Z. i M. M. nigdy nie użytkowali działki nr (...), obręb 70 położonej w K. zaś pozwany L. D. (1) od lata 2015 r. zaprzestał nawet jej koszenia, co spowodowało całkowite zarośnięcie przedmiotowej działki. W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy przyjął, iż ani w dniu złożenia pozwu ani w dacie zamknięcia rozprawy pozwani nie korzystali z działki nr (...). O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Powołując się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2015 r. III CZP 29/15 Sąd wyjaśnił, że w niniejszej sprawie pozwani między którymi zachodziło współuczestnictwo formalne reprezentowani byli przez jednego adwokata, który sporządził kilka pism procesowych imieniem wszystkich swoich mocodawców podnosząc, tą samą argumentacją w stosunku do każdego z pozwanych zaś sprawa nie miała skomplikowanego charakteru.

Apelację od powyższego wyroku złożył powód, zarzucając orzeczeniu: 1) obrazę prawa materialnego, a to art. 1027 k.c. poprzez jego zastosowanie w niniejszej sprawie, choć nie dotyczy ona sporu pomiędzy spadkobiercą a osobą trzecią, 2) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na nieustaleniu, że A. Z. (1) jest co najmniej współwłaścicielem działki nr (...), obręb (...), położonej w K., a objętej lwh (...)- K., 3) obrazę prawa materialnego, a to art. 222 § 2 k.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż dla oddalenia powództwa negatoryjnego wystarczającym jest stwierdzenie, że w dacie wniesienia pozwu, względnie w dacie orzekania pozwany nie ogranicza właściciela w korzystaniu z rzeczy, względnie nie utrudnia mu tego korzystania, 4) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na przyjęciu, że pozwani nigdy nie korzystali z działki nr (...), a to w szczególności nie wchodzili na nią, nie uprawiali jej, nie orali jej, nie zbierali z niej płodów rolnych, nie kosili na niej trawy i nie zabierali jej, oraz polegający na zignorowaniu okoliczności świadczących o tym, że zachodzi realna groźba kontynuacji tych działań przez pozwanych. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

1) zakazanie pozwanym M. D. i L. D. (1) wykonywania wszelkich aktów posiadania, w szczególności zaś naruszeń polegających na wchodzeniu, oraniu, uprawie i zbieraniu płodów rolnych z części działki ewidencyjnej nr (...), obr. (...), położonej w K., objętej lwh (...) K., a obejmującej prostokąt o wymiarach 32 m długości oraz 8 m szerokości usytuowany na wysokości działki oznaczonej nr (...) oraz polegających na koszeniu, zbieraniu i układaniu trawy z części działki ewidencyjnej nr (...) obejmującej obszar 14 m szerokości oraz 40 metrów długości rozpoczynający się od dziewiątego metra począwszy od granicy pomiędzy działkami nr (...) w kierunku północnym aż do granicy z działką nr (...) oraz nakazanie tymże pozwanym przywrócenia stanu zgodnego z prawem w ten sposób, że na opisanej jako ostatnia części działki nr (...) wyrównają teren, zasypią powstałe nierówności i usuną furtkę znajdująca się w ogrodzeniu usytuowanym w granicy działek nr (...),

2) zakazanie pozwanym M. M. i B. Z. wykonywania wszelkich aktów posiadania, w szczególności zaś naruszeń polegających na wchodzeniu, oraniu, uprawie, zbieraniu płodów rolnych, a nadto koszeniu, zbieraniu i układaniu trawy z części działki ewidencyjnej nr (...) [opisanej szczegółowo w punkcie 1)], a obejmującej prostokąt o wymiarach 10 m długości oraz 0,70 m szerokości usytuowany na wysokości granicy działki nr (...) w kierunku południowym oraz nakazanie przywrócenia stanu zgodnego z prawem w ten sposób, że na opisanej części działki nr (...) wyrównają teren i zasypią powstałe nierówności,

3) zakazanie pozwanym S. B. (1) i M. B. wykonywania wszelkich aktów posiadania, w szczególności zaś naruszeń polegających na wchodzeniu i koszeniu trawy z części działki ewidencyjnej nr (...) [opisanej szczegółowo w punkcie 1], a obejmującej prostokąt o wymiarach 25 m długości oraz 2 m szerokości usytuowany od wysokości garażu znajdującego się na działce (...) w kierunku południowym, 4) zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kosztów postępowania za I i II instancję według norm przepisanych. W odpowiedzi na apelację pozwani M. D., L. D. (1), S. B. (1), M. B., B. Z. wnieśli o oddalenie apelacji w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz każdego z pozwanych kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadna.

Sąd Okręgowy podziela zarówno ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy, przyjmując je za własne, jak i dokonaną na ich podstawie ocenę prawną. Zgodnie z treścią art. 1027 k.c. „względem osoby trzeciej, która nie rości sobie praw do spadku z tytułu dziedziczenia, spadkobierca może udowodnić swoje prawa wynikające z dziedziczenia tylko stwierdzeniem nabycia spadku albo zarejestrowanym aktem poświadczenia dziedziczenia”. W przeciwnym razie powództwo podlega oddaleniu ze względu na brak legitymacji czynnej po stronie podmiotu dochodzącego ochrony sądowej, a zarzut braku legitymacji czynnej został podniesiony w niniejszym postępowaniu. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 21 kwietnia 1967 r., sygn. akt III CZP 29/67, „postanowienie stwierdzające nabycie spadku wywiera natomiast doniosły skutek materialnoprawny dla spadkobiercy, jeśli chodzi o jego działanie na zewnątrz w stosunku do osób trzecich, które nie roszczą sobie praw do spadku. W szczególności więc w sprawach wytoczonych przeciwko takim osobom o wierzytelność spadkową lub o wydanie rzeczy należącej do spadku spadkobierca, w razie zakwestionowania jego przymiotu przez pozwanych, będzie musiał uzyskać postanowienie stwierdzające jego kwalifikację prawną”. Przechodząc na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że powód wywodzi swoją legitymację czynną w sprawie o ochronę własności z faktu bycia właścicielem działki ewidencyjnej nr (...), obręb (...), objętej wykazem hipotecznym L.. Na tę okoliczność A. Z. (1) przedłożył postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku po swoim ojcu A. Z. (3) (k. 8). Na mocy powołanego orzeczenia zostało bowiem prawomocnie stwierdzone, że powód jako syn spadkodawcy nabył po nim spadek w całości i wprost na podstawie sporządzonego testamentu notarialnego. Niemniej z treści wykazu hipotecznego wynika, że wyłączną właścicielką nieruchomości jest A. Z. (2) (k. 9) – zmarła babka powoda, a bezspornym jest, iż nie zostało przeprowadzone po niej postępowanie spadkowe. Jako że A. Z. (1) skierował powództwo negatoryjne przeciwko osobom, które nie roszczą sobie praw do spadku i wywodzi swoje prawo własności z faktu dziedziczenia, to w świetle art. 1027 k.c. mógł wykazać swoją legitymację czynną w niniejszej sprawie jedynie w drodze stwierdzenia nabycia spadku bądź na mocy zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia, które mają walor legitymacyjno-dowodowy. Natomiast przedłożenie przez powoda

jedynie postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po swoim ojcu - A. Z. (3) nie spełnia w pełni wymogów powołanego przepisu. Prawo własności ojca powoda do powyższej nieruchomości mogło bowiem wynikać jedynie z tytułu spadkobrania po jego matce – A. Z. (2), a udowodnienie nabycia prawa w drodze dziedziczenia wobec osób trzecich zawsze wymaga prawomocnego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku bądź aktu poświadczenia dziedziczenia. W ocenie Sądu Okręgowego, obowiązek wynikający z art. 1027 k.c. w okolicznościach niniejszej sprawy nie odnosił się tylko do wykazania następstwa prawnego powoda po swoim spadkodawcy A. Z. (3), wymagając także wykazania następstwa prawnego pomiędzy A. Z. (2), a A. Z. (3). Dlatego też Sąd Rejonowy zasadnie uznał, że powód nie wykazał legitymacji czynnej w niniejszej sprawie. Odnosząc się natomiast do oceny samej zasadności powództwa, należy wskazać, że wyrokiem nakazowym z dnia 3 lutego 2016 r., sygn. akt II W 27/16/P Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze prawomocnie uznał obwinionego L. D. (2), będącego stroną pozwaną w niniejszej sprawie, za winnego popełnienia wykroczenia z art. 157 § 1 k.w., polegającego na wielokrotnym wbrew żądaniu osoby uprawnionej nieopuszczaniu działki nr (...) w okresie od nieustalonego dnia lutego 2015 r. do dnia 15 lipca 2015 r. Choć wyrok nakazowy wydany w sprawach o wykroczenia nie ma mocy wiążącej w postępowaniu cywilnym (arg. a contrario z art. 11 k.p.c.), to nie znaczy, że jest on pozbawiony waloru dowodowego. Sąd Okręgowy w oparciu o ww. dokument urzędowy, jak i złożone przed Sądem pierwszej instancji zeznania uznaje więc, że jedynie do lipca 2015 r. pozwany L. D. (1) dokonywał określonych czynności na przedmiotowej działce. Skoro pozew został złożony we wrześniu 2015 r., a więc już po ustaniu ewentualnych naruszeń prawa własności powoda, to nawet przyjmując istnienie w niniejszej sprawie legitymacji czynnej po jego stronie powództwo i tak powinno podlegać oddaleniu. Wbrew argumentacji zawartej w apelacji Sąd Okręgowy nie widzi podstaw, aby przyjąć, że powód udowodnił, iż pozostali pozwani dopuszczają się naruszeń jego prawa własności, uznając tym samym, że ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd Rejonowy mieści się w granicach art. 233 § 1 k.p.c., jako zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego. Warto zauważyć, że w orzecznictwie zgodnie podnosi się, że „swobodna ocena dowodów jest jednym z podstawowych elementów składających się jurysdykcyjną kompetencję sądu, który bezpośrednio je przeprowadza. Wobec tego, nawet w sytuacji, gdy z treści zgromadzonego w sprawie materiału da się wywieść, w zakresie ustaleń, równie logiczne wnioski, przeciwne do tych, które sformułował sąd, dopóki ocena dowodów, która była podstawą dla takich ustaleń mieści się w granicach wyznaczonych przez kryteria wskazane w art. 233 § 1 k.p.c., nie można zasadnie mówić o naruszeniu tego przepisu” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 23 czerwca 2016 r., sygn. akt I ACa 257/16). Dlatego też Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji w oparciu o art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekając w przedmiocie kosztów postępowania postanowił na zasadzie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. obciążyć nimi w całości powoda jako stronę przegrywającą sprawę. Należy wyjaśnić, że zasadą jest, iż w sytuacji, gdy stronami wygrywającymi spór są współuczestnicy formalni reprezentowani przez jednego profesjonalnego pełnomocnika - jak ma to miejsce w niniejszej sprawie - do ich niezbędnych kosztów zalicza się wynagrodzenie pełnomocnika ustalone odrębnie w stosunku do każdego z nich. Niemniej Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 10 lipca 2015 r., sygn. akt III CZP 29/15 wyjaśnił, że „sąd powinien jednak obniżyć to wynagrodzenie, jeżeli przemawia za tym nakład pracy pełnomocnika, podjęte przez niego czynności oraz charakter sprawy (art. 109 § 2 k.p.c.)”. Sąd Okręgowy uznaje, że nakład pracy pełnomocnika pozwanych w związku z postępowaniem odwoławczym przemawiał za obciążeniem powoda kosztami zastępstwa w łącznej wysokości nieprzekraczającej jednokrotności wynagrodzenia taryfowego wynikającego § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i wynoszącego 450 zł. Współuczestnictwo formalne nie miało bowiem większego wpływu na czynności procesowe podejmowane przez pełnomocnika, jak i na ilość czynności przez niego podejmowanych. Dlatego też Sąd Okręgowy zasądził od powoda na rzecz: pozwanego B. Z. kwotę 150 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, na rzecz pozwanych M. D. i L. D. (1) solidarnie kwotę 150 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, na rzecz pozwanych S. B. (1) i M. B. solidarnie kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Joanna Czernecka SSO Weronika Oklejak SSR Anna Kruszewska